

De Orgelvriend

Voorburg, Oude Kerk

Interview met Frits Zwart

Medemblik, Bonifaciuskerk

Terugblik Verschueren -
Heythuysen (1)

Uit de inhoud

Interview met Frits Zwart

Twintig jaar lang was Frits Zwart hoofdconservator en directeur van het Nederlands Muziek Instituut in Den Haag. Op 1 januari jl. ging hij met pensioen. Gerco Schaap spreekt met hem over zijn vader Dirk Jansz. Zwart, over de tropenjaren bij het NMI en over zijn grootvader Jan Zwart over wie hij een biografie voorbereidt

6

In memoriam Liuwe Tamminga

Het plotselinge, veel te vroege overlijden van Liuwe Tamminga heeft velen in de internationale orgelwereld en de oudemuziekwereld geschokt. Leo van Doeselaar, die veel met hem optrok en met hem samenspeelde, schreef een persoonlijk 'In memoriam'. 'Liuwe heeft ons veel moois nagelaten'

15

De orgels van de Oude Kerk in Voorburg

Dirk Bakker, adviseur bij de dit jaar afgeronde orgelrestauratie in de Oude Kerk van Voorburg, schrijft over het v.m. Van Dam-orgel en over het door prinses Marianne geschonken Witte-orgel. Op 3 september a.s. wordt het weer feestelijk in gebruik genomen. Over het koororgel leest u in ons septembernummer

18

FOTOVERANTWOORDING OMSLAG

Oude Kerk Voorburg en Frits Zwart: Gerco Schaap
Bonifaciuserkerk Medemblik: Shinji Otani
Verschueren: Wim van der Ros

Muziekbijlage

Als muziekbijlage een bewerking van Jan J. van den Berg over Lied 386 uit het Liedboek voor de Kerken, een andere dan wij twee jaar geleden publiceerden. De klavarversie is download van de maand op orgelvriend.nl

28-29

Terugblik 'Verschueren - Heythuysen' (1)

Wim van der Ros voert ons mee door de historie van Verschueren Orgelbouw en gunt ons een blik in oude documenten en in de voormalige bedrijfsgebouwen te Heythuysen

30

350 jaar Pieter Backer-orgel Medemblik

Jos van der Kooy raakte vanaf de tweede helft van de jaren '80 betrokken bij het Medemblikker orgel, als organist en als adviseur van de Stichting Pieter Backer Orgel. Hij beschrijft belangrijke momenten uit de historie van het instrument en heeft een gesprek met bestuurslid Rob van der Heijden

36

EN VERDER ...

Uit de orgelwereld	2
Column 'Trouwens'	41
Boekbesprekingen	42
Cd-recensies	48
Wegwijzers	52

OP ONZE WEBSITE WWW.ORGELVRIEND.NL:

- Download: klavarversie muziekbijlage
- Audio: Gerhard Gnann speelt Rinck in Mainz
- Video: Tagliavini en Tamminga, San Petronio, Bologna

Het septembernummer verschijnt op 27 augustus a.s.

IN ONZE VOLGENDE NUMMERS ONDER MEER:

- Interview
- In memoriam Hugo Bakker
- Orgelrestauratie Oude Kerk Ede
- Terugblik 'Verschueren - Heythuysen' (2)

Uit de orgelwereld

Nieuwsberichten kunnen uiterlijk 4 weken vóór publicatie worden gemeld aan de eindredactie, Postbus 5014, 3740 GA Baarn, of gemaild aan orgelvriend@ziggo.nl, zo mogelijk met kleurenafbeelding. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud en behoudt zich het recht voor om berichten te redigeren of niet op te nemen.

REDACTIE: GERCO SCHAAP

Hugo Bakker overleden

Fotolux Zaltbommel

Op maandag 31 mei is de organist, klavecijnist en uitgever Hugo Bakker (35) onverwachts overleden. Hij was organist van de Grote of Sint-Maartenskerk in Zaltbommel en had zijn eigen muziekuitgeverij Valeur Ajoutée. Hugo Bakker (1985) studeerde geschiedenis, orgel, kerkmuziek en klavecimbel aan de Universiteit Leiden, het Rotterdams Conservatorium en het Lemmensinstituut te Leuven. Zijn docenten waren Bernard Winsemius en Reitze Smits (orgel), Luc Ponet (klavecimbel) en Kris Verhelst (continuo). Hij volgde diverse masterclasses en won prijzen op concoursen in o.a. Maassluis en Pistoia (Italië). Daarnaast werd hem de Sweelinck-Müllerprijs 2014 toegekend. Van 2008 tot 2010 was hij cantor-organist van de Vredeskapel in Den Haag en in 2011 werd hij in Zaltbommel benoemd. Daar werd hij de vaste bespeler van het Wolfferts-/

Heynemann-orgel uit 1783.

Als docent orgel en klavecimbel was hij onder meer verbonden aan de muziekscholen van Barneveld en Zaltbommel. Ook was hij theorie docent van de 'excellence'-afdeling van de Muziekschool Amsterdam. Daarnaast schreef hij (muziekwetenschappelijke) artikelen en toonde hij zich een ware ambassadeur van het project Orgelkids.

In 2015 richtte hij uitgeverij Valeur Ajoutée op, gespecialiseerd in orgel- en koormuziek. Zijn in 2017 opgenomen cd *Humble Regard* kreeg een 10 in *Luister* en werd ook in ons blad lovend besproken. "Als organist, en gemeentelid, van eerst de Hervormde en later de Protestantse Gemeente was hij een belangrijke drager van onze erediensten", schrijft de Protestantse Gemeente Zaltbommel op haar website. De afscheidsdienst vond plaats op 8 juni jl. in de Grote Kerk van Zaltbommel.

In ons septembernummer zal een uitgebreide 'In memoriam' worden opgenomen.

Orgelmakerscollectief gaat König-orgel Nijmegen restaureren

Na een uitgebreide procedure waaraan vijf orgelmakers deelnamen, heeft de Stichting Stevenskerk voor de restauratie van het König-hoofdorgel in de Nijmeegse Stevenskerk gekozen voor de offerte van het orgelmakerscollectief Elbertse (Soest), Van Vulpen (Utrecht) en Verschueren (Ittervoort).

Het König-orgel werd in de jaren 1965-1970 voor het laatst in zijn geheel gerestaureerd door de Utrechtse firma J. de Koff & Zn. In 1974 bracht Flentrop Orgelbouw nieuwe klavieren aan en werd de tractuur verbeterd. Na eerdere pogingen om het klankbeeld van König terug te halen, werd besloten tot het opstellen van een veelomvattend restauratieplan met het oog op het gewenste herstel van het oorspronkelijke klankbeeld, en de technische toestand van het instrument. Daarin spelen onder meer de reconstructie van de

Henk Braam

‘Ik wil graag een volledig beeld geven van mijn grootvader’

Frits Zwart is een van de drie zoons van de organist/koordirigent Dirk Jansz Zwart (1917-2002). Een toekomst als organist zag hij evenwel niet voor zich; hij volgde een opleiding als bibliothecaris (specialisatie muziek) en deed vervolgens een studie musicologie in Utrecht. Het voltooien van zijn studie musicologie kon hij combineren met zijn werk als conservator muziekarchieven van de Muziekafdeling van het Haags Gemeentemuseum. Mede op zijn initiatief werd het Nederlands Muziek Instituut (NMI) in Den Haag opgericht waar muzikale nalatenschappen van vooral Nederlandse componisten en toonkunstenaars worden bewaard en beschikbaar zijn voor onderzoek. Twintig jaar lang was Zwart resp. hoofdconservator en directeur van het NMI. Op 1 januari jongstleden ging hij met pensioen en werd opgevolgd door Philomeen Lelieveldt. In april werd hij benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. In zijn stijlvol ingerichte bovenwoning in Den Haag spreek ik met hem over zijn vader, over grootvader Jan Zwart, over dirigent Willem Mengelberg op wie hij promoveerde en over de ‘tropenjaren’ bij het NMI, waarvan het bestaan aan een zijden draadje hing na de dramatische bezuinigingen op cultuur door het eerste kabinet-Rutte.

GERCO SCHAAP

Frits, je woont al geruime tijd in Den Haag maar vóel je je ook Hagenaar?

Eerlijk antwoord? Nee. Ik ben me altijd Rotterdammer blijven voelen. Daar weet ik de weg, als ik een straatnaam lees in Den Haag moet ik altijd eerst heel goed nadenken... Ik ben geboren aan de Schiedamseweg en toen ik één jaar was is ons gezin verhuisd naar de Nolensstraat in de wijk Blijdorp. Om de hoek, in de Schepenstraat, woonde André Verwoerd, tegenover ons woonde familie van de organist Frits Tollig die een vriend van mijn grootvader was, en op de hoek woonde meneer Hazelzet, die concerten voor Feike Asma en anderen organiseerde. Als kind was ik me dat natuurlijk niet bewust. Als jongens speelden we vaak rond de Prinsekerk. In die dagen was concertgebouw De Doelen er nog niet en vonden concerten ook plaats in de Rivierahal, het hoofdgebouw van de Diergaarde Blijdorp. Ik herinner me de uitvoeringen van Bachs *Matthäus-Passion* onder leiding van Phons Dusch met het koor Excelsior die daar waren. Mijn vader speelde daarbij orgel – op een Heyligers – en wij mochten dan mee naar de generale repetitie. Tot de pauze moesten wij naast onze moeder zitten maar na de pauze mochten we vrij rondlopen. In die Rivierahal waren allemaal aquaria maar als je een deur doorging, kwam je in het verblijf van de olifanten en neushoorns. Daar slopen wij natuurlijk naartoe om er te kijken; het was er donker dus je zag nauwelijks iets maar het was geheimzinnig, met die geluiden van knisperend hooi ... En in de verte hoorde je dan de *Matthäus-Passion*. Prachtige herinneringen zijn dat ...

Stond alles in jullie gezin in het teken van muziek?

Wat mijn vader betreft natuurlijk wel. Hij was altijd bezig met muziek, behalve op zondag, dan ging hij na de dienst soms met ons fietsen. Door de week

fietste hij ’s ochtends altijd naar de kerk, hetzij om te studeren, hetzij om les te geven. Tegen vijven kwam hij thuis om te eten en zo tegen zeven uur werd hij opgehaald voor een koorrepetitie, elke avond met een ander koor. Hij had meestal één avond vrij en dan ging hij ons nogal eens overhoren, tamelijk streng. Of hij ging piano studeren, ik herinner me nog heel goed dat hij vaak met Beethovens *Sonate Pathétique* bezig was, als vingeroefening, of het laatste deel van de *Mondscheinsonate*. Na zo’n koorrepetitie kwam hij natuurlijk laat thuis – mijn moeder was dan al naar bed – maar dan had hij natuurlijk nog te veel adrenaline en ging dan op het harmonium studeren zonder te trappen (roffelt met zijn vingers op tafel), dan had niemand daar last van. Met zijn leerlingen ging hij wel koffiedrinken bij ‘Ruteck’s’, een bekend koffiehuis in de Lijnbaan in die tijd. Mijn moeder kwam niet uit een muzikaal gezin, zij hield zich een beetje afzijdig van het muziekgebeuren en ging haar eigen gang. Ze ging slechts zelden mee naar concerten. Mijn oudere broer Jan had gitaarles en werd beïnvloed door de popmuziek, speciaal door The Beatles. *Wat vond jouw vader daarvan?*

Het grappige was dat hij op zondagavond vaak aan mijn broer vroeg: “Jan, zullen we nog een plaatje luisteren?”. Dan gingen ze samen op mijn broers kamer zitten, zette Jan een plaatje op en zaten ze daar samen naar te luisteren. Mijn vader zei nooit: wat is dit voor waardeloze muziek, echt nooit. Sowieso sprak mijn vader nooit negatief over andermans muzikale prestaties. Ik weet nog dat ik als zestien-, zeventienjarige met mijn hoofd tussen de geluidsboxen lag te luisteren naar mijn eerste elpee: de Vijfde van Widor, gespeeld door Feike Asma in de Oude Kerk te Amsterdam. “Wat heb je daar aan staan?” vroeg mijn vader en dan vertelde ik wat het was. “Vind je ’t mooi?” Ja, ik vond dat prachtig. Hij zei daar dan niets over, maar later

De orgels in de Oude Kerk van Voorburg (I)

In 1979 verscheen een fraai boekje met de titel *De Oude Kerk van Voorburg en haar orgels*. Het was geschreven door T. Brouwer en bevat waardevolle informatie die ik in dit artikel soms gebruik heb, maar niet zonder meer zal herhalen. Inmiddels zijn we veertig jaar en twee orgelrestauraties verder. Tijd om eens wat verdieping aan te brengen.

Gerco Schaap

Cartouche links onder het orgel.

Links onder het orgel van de Oude Kerk bevindt zich een cartouche met de vermelding:

1800 Het eerste orgel werd aan deze kerk gelegateerd door Adriaan Leonard van Heeteren bewindhebber der Westindische Compagnie.

En zo begint de Voorburgse orgelgeschiedenis. Op 13 maart 1771 verschenen voor Lambertus Sijthoff, “Notaris Publicq bij den Hove van Holland in ‘s Hage”, Adriaan Leonard van Heteren, Bewindhebber der Westindische Compagnie “en zijn Wel Ed: Geb: Vrouwe Wouterina Bregetta Lormier”. Zij, althans de “langstlevende der Testateuren”, verklaren voor de notaris aan de Kerk te Rijswijk “eene Somma van Tien Duysend Guldens te employeeren tot het maaken van een Orgel deselve Kerk.”

“En een gelijke Somma van Tien Duysend Guldens zo omme daaruit te vinden het onderhoud van het voorschreeve Orgel en het Tractement van den Organist.” Als echter bij het overlijden van de langstlevende reeds een orgel in de “voorschreeven Kerk van Rijswijk mogt zijn gemaakt, verklaarden de Testateuren” dat de voorwaarden genoemd in het omschreven testament zouden zijn vervallen. Op 3 december 1788 worden de toegezegde bedragen aan de kerk van Rijswijk ingetrokken, “vermits in de evengemelde Kerk onlangs een Orgel is gemaakt” en is het legaat op die datum met dezelfde bedragen en onder dezelfde voorwaarden omgezet ten behoeve van het maken en onderhouden van een orgel in de “Nederduytsch Gereformeerde Kerk te Voorburg”.

Samengevat: omdat in de Hervormde Kerk van Rijswijk al in 1786 een orgel was geplaatst, werd het hierboven vermelde legaat ter grootte van f 20.000,00

alsnog ter beschikking gesteld aan de Nederduitsch Hervormde Kerk te Voorburg¹.

De testateur of schenker van het orgel, Adriaan Leonard van Heteren (1722-1800), woonde aan het Lange Voorhout 16 te 's-Gravenhage en tevens op de “buitenplaats Leeuwendaal” te Rijswijk. Hij was gehuwd met Wouterina Brigitta Lormier (1718-1771). Hun huwelijk bleef kinderloos. Evenals Pieter Steyn was ook Van Heteren zeer vermogend en behoorde tot de 250 rijkste personen van de Republiek.² Van Heteren overleed op 14 mei 1800 te Den Haag en liet 20.000 gulden na om in Voorburg een orgel te stichten en te onderhouden. Op 11 juni 1801 dringen de “Executeurs” bij de kerkmeesters van Voorburg aan om “Conditien of bepalingen te maken voor de bouw van een nieuw orgel”.

EEN ORGEL IN DE OUDE KERK TE VOORBURG

In 1802 worden diverse voorbereidende werkzaamheden gestart. De opdracht tot het maken van een nieuw orgel is inmiddels verstrekt aan Lambertus van Dam uit Leeuwarden. Van Dam was geen onbekende in de regio, gezien zijn werkzaamheden in Wassenaar (1792) en Leiden (1800-1805). Het Voorburgse orgel was met twee manualen en 24 sprekende stemmen het grootste orgel in het oeuvre van de eerste generatie van deze Friese orgelmakers. Volgens de *Orgelbeschrijvingen* van G.H. Broekhuizen sr. had “het orgel zeer fraayen geluiden; is zelfs sterk,

¹ Cornelia Schellinger, gehuwd geweest met raadspensionaris Pieter Steyn (1706-1772) en wonende in huize Ypenburg te Rijswijk liet in 1783 een legaat na van 8000 gulden voor de bouw van een orgel in de Hervormde (Oude) Kerk te Rijswijk. Dit orgel werd in 1786 opgeleverd door Joachim Reichner.

² Kees Zandvliet, *De 250 rijksten van de Republiek: Rijkdom, geloof macht en cultuur*, Zutphen 2018.

DIRK BAKKER

Terugblik 'Verschuieren - Heythuysen' (I)

Verschuieren Orgelbouw werd in 2010 ondergebracht in een stichting en het bedrijf verhuisde in 2015 vanuit Heythuysen naar Ittervoort. Léon Verschuieren, tot 2010 directeur-eigenaar van *Verschuieren Orgelbouw*, belde mij in het najaar 2020 met de mededeling dat in 2021 de voormalige bedrijfspanden te Heythuysen zouden worden herontwikkeld en gedeeltelijk worden gesloopt. De voorgevels van de panden blijven daarbij behouden. In fase I worden de panden verbouwd tot een drietal winkels met een vloeroppervlak van 1.800 m² met daarboven een groot appartement. Waar ik de bedrijfsgebouwen uit de gebruiksperiode nog kende was de vraag deze nog eens in de huidige staat te zien en om weer bij te praten. Dat leverde ook een terugblik op het bedrijf dat op 5 mei 1891 werd opgericht door Léon Verschuieren sr. en dit jaar dus 130 jaar bestaat! Een bedrijf dat 10 dagen ouder is dan *Philips* dat gesticht werd op 15 mei 1891.

Aanleiding voor een terugblik waarbij uit zijn collectie boeiende geschriften en documenten verschenen en ook minder algemeen bekende zaken naar voren kwamen.

In dit deel kijken we met Léon Verschuieren mee tot het begin van de Tweede Wereldoorlog en werpen we een blik in de voormalige bedrijfsgebouwen.

WIM VAN DER ROS
(TEKST EN FOTOGRAFIE)

tenzij anders vermeld

Het aanzicht van de voormalige bedrijfspanden van Verschuieren in Heythuysen.

DE START VAN VERSCHUIEREN ORGELBOUW

De familie Verschuieren, afkomstig uit het Belgische Brabant, was in de tweede helft van de 18e eeuw neergestreken in Heythuysen, waar Petrus Franciscus Xaverius Verschuieren (1813-1889), de vader van Leonardus Hubertus Verschuieren (1866-1967), 'Hoofd der School' was. Léon zou ook onderwijzer moeten worden, maar had meer belangstelling voor het orgelambacht. Hij was eerst in de leer bij orgelmaker Vermeulen in Weert, naar verluidt ging hij dagelijks lopend naar Weert. Nadat hij vijf jaar, van 1886 t/m 1890, werkzaam was geweest bij de Utrechtse orgelmaker Maarschalkerweerd, startte hij in 1891 zijn eigen bedrijf.

Een citaat uit *het Gedenboek bij gelegenheid van het 60-Jarig Bestaan der Firma L. Verschuieren c.v. Orgelbouwersbedrijf te Heythuysen (L.) 1891-1951*: "Het bedrijf leverde al spoedig pijpen voor de meeste Nederlandse orgelbouwers, en de zaken namen zo een vlucht, dat in 1904 de werkplaats flink moest worden uitgebreid. Niet alleen nam de productie van orgel-

pijpen kwantitatief toe, ook werd begonnen met het vervaardigen van andere onderdelen van orgels. Na verloop van tijd was er geen orgelonderdeel meer of Verschuieren kon het leveren." De uitbreiding in 1904/1905 betreft het 'rechter' pand met de witte gevel. In 1905 moet ook de petroleummotor die de machines aandrijft, vervangen worden door een benzine-motor, waartoe aan de gemeente een vergunning wordt gevraagd (zie brief linksboven).

'De oprichter der firma, geboren 1866'.

Mijn stem zal niet meer zwijgen

Kerkorganisten kijken er reikhalzend naar uit: het moment waarop ze weer gemeentezang kunnen begeleiden. Nadat begin vorig jaar zingen als een besmette(lijke) activiteit werd aange-merkt, viel de samenhang in nagenoeg iedere kerkelijke gemeente stil. Om het gemis daarvan wat draaglijker te maken, kwam de Protestantse Kerk in Nederland in december met de uitgave *Als het leven kantelt – psalmen in coronatijd*. Een brochure met reflecties op twaalf psalmen die allemaal op een bepaalde manier betrekking hebben op het mysterie van God die zich enerzijds manifesteert als de Ene en zich anderzijds in drievoud openbaart. Dit bracht de Groninger organist Sietze de Vries en zijn kompanen van JSB Records ertoe om een Gesamtkunstwerk van muziek, beeld en tekst rond negen 'psalmen in tijden van nood' uit te brengen. Het negental is evenredig verdeeld over de thema's Vader, Zoon en Geest.

Om met het tekstuele gedeelte te beginnen: negen theologen, waarvan een flink aantal een band met Groningen heeft, hebben zich elk over één van de gekozen psalmen gebogen en hun mijmeringen daarover aan het papier toevertrouwd. Je zou het, met een knipoog naar Willem Barnard, 'gepeins bij psalmen' kunnen noemen. Dat levert soms mooie metaforen op, zoals de narcis als trompetterende heraut van de eens komende grote zomer (David de Jong bij Psalm 96).

Jan Luth geeft een overzicht van het psalmzingen door de eeuwen heen. Daarbij betreft hij ook de praktijk van de Martinikerkerk in Groningen, waar het muzikale gedeelte van deze productie tot stand kwam. In de bijdrage van Luth duikt uiteraard ook de naam op van Jan Worp, die van 1859 tot 1891 organist van de Martini was en uit wiens koraalboek talloze organisten de psalmen hebben leren spelen. Dan is er nog een bespiegeling van

de voorzitter van de Reformatorisch Maatschappelijke Unie, voor welke organisatie Sietze de Vries het afgelopen jaar een aantal YouTube-opnamen heeft gemaakt. De organist zelf ten slotte reflecteert op de improvisaties en de keuzes die hij daarbij heeft gemaakt.

Bij een boek waaraan zoveel auteurs meewerken is goede tekstredactie essentieel. Helaas laat de uitgave op dat punt te wensen over. Naast het corrigeren van enkele spelfouten had een redacteur de verschillende teksten kunnen uniformeren ten aanzien van onder meer de weergave van citaten. Het is geen zwaarwegende kanteekening maar wel iets waarvan je denkt: dat had eenvoudig voorkomen kunnen worden. Voor het visuele aspect tekende fotojournalist (en tevens kerkmusicus) Anjo de Haan. De manier waarop De Haan het Groninger landschap op de gevoelige plaat vastlegt getuigt van een scherp oog voor lichtval, ruimte en detail. Zijn verstilte foto's vormen een treffende aanvulling op de teksten.

Het muzikale aandeel komt vanzelfsprekend van Sietze de Vries, die al improviserend 'los gaat' op de gekozen psalmen. Het merendeel van de improvisaties is in renaissance- of barokstijl. Dat ligt voor de hand, want met name daarin geniet De Vries een flinke reputatie, je zou het zijn handelsmerk kunnen noemen. De koraalfantasie, de barokpartita, veel polyfonie, een 'grand jeu', het komt allemaal voorbij. Knap werk! Het

'groene monster', zoals de organist het Schnitger-/Ahrend-orgel liefkozend noemt en dat hij als zijn spreekwoordelijke broekzak kent, heeft daarvoor natuurlijk ook alles in huis.

Twee improvisaties komen vanaf een regaal, gebouwd door Winold van der Putten en voor de gelegenheid opgesteld onder het hemelsblauwe gewelf van het hoogkoor van de Martinikerkerk. De snijdende klank van het instrument past naadloos bij de godverlaten sfeer van Psalm 88. Voor het uiten van de vrolijkheid van Psalm 96 biedt het grote orgel weliswaar veel meer mogelijkheden, maar De Vries heeft een overtuigende en aansprekende reden waarom hij hier voor het regaal heeft gekozen. De archaische klanken van een regaal zullen, aldus de speelman, velen 'als nieuw' in de oren klinken ('Zing een nieuw gezang ...'). Prachtig hoe oud en nieuw hier samenkomen, zulke contrastwerking kan mij erg bekoren. Over contrast gesproken: in het middelste blokje improvisaties kiest De Vries voor een gematigd modern idioom, en ook daar overtuigt hij. Sterker nog, dit drietal spreekt mij het meest aan. Dat is, voor alle duidelijkheid, strikt persoonlijk: een meer hedendaags idioom boeit me over het algemeen het meest als het gaat om improvisatie.

Afrondend: een in alle opzichten geslaagde uitgave, die maar weer eens benadrukt hoe inspirerend de teksten en melodieën van de Geneefse psalmen zijn. Hopelijk kunnen ze, samen met vele andere fraaie kerkliederen, spoedig weer uit volle borst gezongen worden, 'met een bloem in het knoopsgat en een brok in de keel' (nog een keer Willem Barnard).

Joost van Beek

Mijn stem zal niet meer zwijgen
(Boek + cd)
Improvisaties over de Psalmen 8, 96, 111, 30,
22, 126, 88, 42 en 133
Sietze de Vries, hoofdorgel Martinikerkerk
Groningen en regaal
Meditaties van o.a. Antoine Bodar,
André F. Troost en Sytze de Vries
98 pagina's, speelduur cd 79' - Prijs € 24,95
jsbrecords.nl

Nieuwsgierig naar de rest van de inhoud?

Neem een (proef)abonnement
of bestel een los nummer op
www.orgelvriend.nl

Proefabonnement van
3 nummers voor
slechts € 14,50

Of neem een abonnement.
Het eerste jaar voor
€ 44,00 daarna € 60,00
(bij betaling via machtiging € 1,00 korting)

De Orgelvriend